

Emblanquinar(ALDC, II, 218. *Emblanquinar* la façana)

Tots els mots cartografiats tenen per base l'adj. *blanc*, der. del germ. BLANK 'brillant; blanc', incorporat de bona hora al llatí vulgar com ho demostra el fet de trobar-se'n derivats en totes les llengües romàniques (oc. i fr. *blanc*, it. *bianco*, cast. *blanco*, gall. i port. *branco*, etc.). En *blanquir* s'ha afegit el sufix verbal *-ir*, que amb el prefix *en-* (> *em-* davant *-b-*), ha donat *emblanquir* i amb l'infix *-in-* de quantitat-intensitat, *blanquinar* i amb el prefix *en-*, *emblanquinar*, de gran difusió; el sufix verbal *-ar* i el prefix *en-* han donat lloc a *emblancar*, que els de Maó

(loc. 72) oposen al ciutadellenc *emblanquinar* 70; *blanquejar* (apitxat *blanquetxar* i rib. *blanqueiar*), de l'àrea sobretot nord-occidental, ha rebut el sufix *-ejar* (< llat. -IDIARE), de caràcter reiteratiu.

Altres mots més puntuals són *calcinar* 187 i *encalcinar* 34, 119, formats sobre *calcina* (veg. mapa 159); *encalar* 189, sobre *cal*, i *encalinar* 186, amb l'infix *-in-*; el genèric *pintar* 155 o les formes sintagmàtiques *pintar de calç* 8, 11, 157, *pintar a la calç* 4, *posar calç* 163, *fer blanc* 147.

Són normatius *emblanquinar*, *blanquejar* i *encalcinar*.

